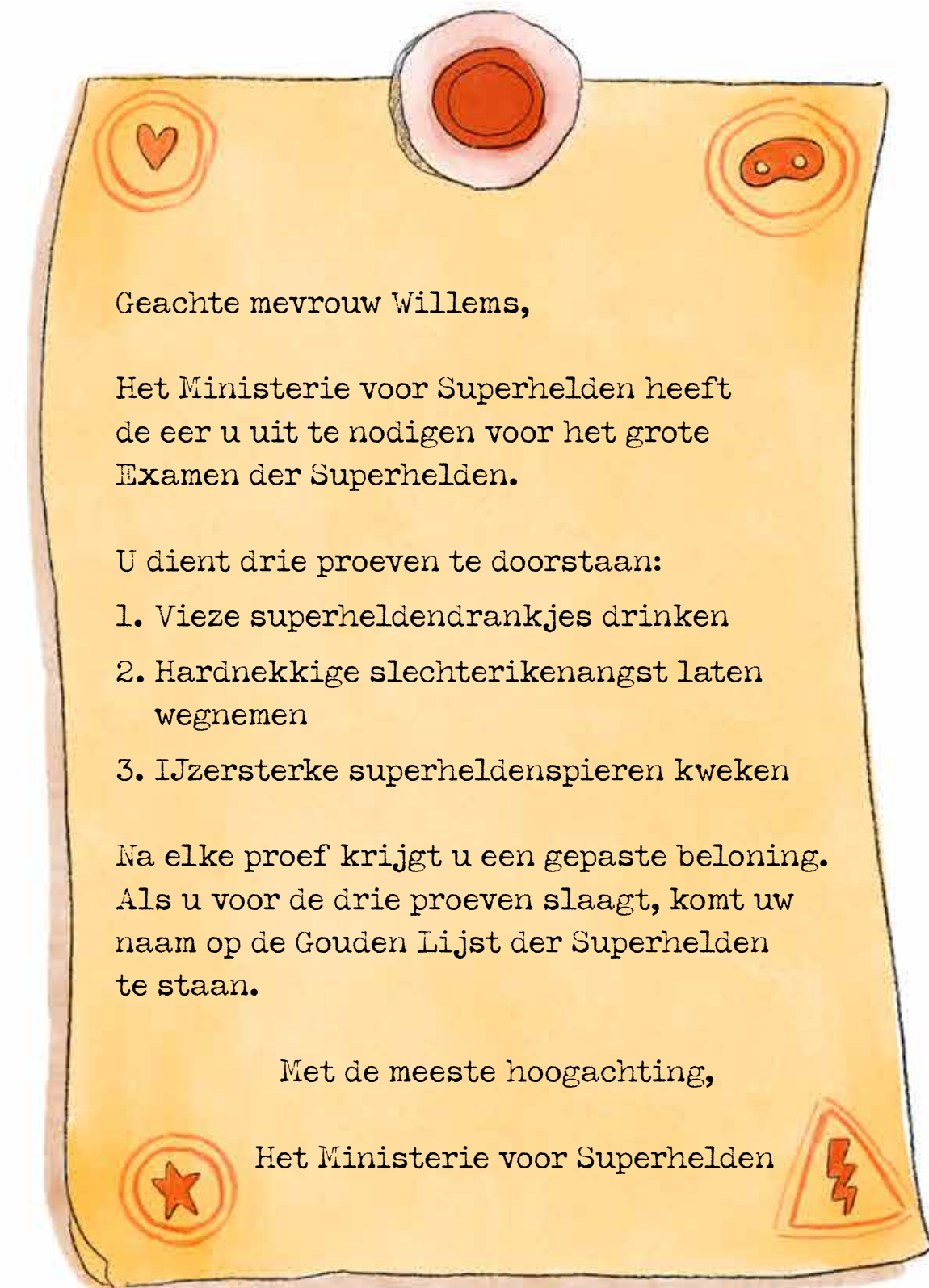

Er hangt al dagen een vreemde spanning in het huis van Max en Tom.
Papa telefoneert voortdurend en mama begint soms zomaar te huilen.
Max snapt dat niet zo goed. Mama zou eigenlijk reuzeblij moeten zijn.
Er staat een kommetje ijs voor haar klaar – vanille, haar favoriet! –
én ze heeft vorige week een heel bijzondere brief gekregen.

De brief hangt te blinken op de koelkast, mooi in het zicht.
Hij komt van het Ministerie voor Superhelden.

Toen Max en Tom hoorden dat mama een echte
superheld kon worden, waren ze door het dolle heen.
Hún mama, op de Gouden Lijst der Superhelden ...
Wie had dat gedacht?

Tom sprong van pure blijdschap op de bank
en Max knuffelde mama zo hard dat ze
haast geen lucht meer kreeg.

Die drie proeven haalt mama met de vingers in de neus,
dat weet Max zo. Ze is slim, sterk en ook nog eens
heel mooi. Als iemand het kan, is zij het!

Alleen is mama daar zelf niet zo zeker van. Op een ochtend
roept ze Max en Tom bij zich. 'Lieve jongens, morgen begin ik
aan de allereerste proef. Ik moet een vies superheldendrankje
drinken. Dat is goed, want ik krijg er superkrachten van.
Maar ... ik kan er ook heel ziek en moe van worden.'
Tom stelt zich voor hoe mama het drankje
in één keer naar binnen giet en daarna
wankelend overeind komt, als een
prinses die net een stinkend groen
toverdrankje heeft moeten drinken.

